

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 591, 286, 282, 763, 383, 284

Čtení: 1 S 16, 1 – 13

Text: 1 Tes 5, 18 *Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježší pro vás.*

Mt 18, 10 *Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.*

Slavíme bohoslužby, kterým se pro starosvětsku říká „díkůčinění“. Činíme tak v době, kdy nás spousta věcí ohrožuje a děsí, kdy blízko nás řinčí zbraně, v době, kdy roste inflace a peníze ztrácí na hodnotě, kdy mnozí obracejí každou korunu a kdy mají pocit, že svět přestává fungovat a přestává být bezpečným místem k životu. Jak teď vzdávat díky? Jak chválit Pána Boha za jeho dobrotu? Jak můžeme za všech okolností děkovat?

Četli jsme z bible příběh o tom, jak Pán Bůh poslal do Betléma Samuela, aby tam ze synů Jišaje Betlémského vybral budoucího krále. Jišaj Betlémský postupně předvedl před Samuela všechny své syny. Ale jak už je u takových vyprávění obvyklé, ten pravý byl až ten poslední, na kterého by se skoro zapomnělo. Jeho otec se ani neobtěžoval jej k Samuelovi přivést. Vzpomněl si na něj, až když chtěl Samuel vidět i toho úplně posledního. Otec řekl: „Ano, ještě zbývá nejmladší, ale to je jen takový obyčejný pasáček ovcí.“ Jenže Samuel odpověděl: "Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde."

Milí přátelé, všimněte si, že Bůh nezapomíná ani na toho nejmenšího a posledního. Vysoce si cení právě Davida, kterého se jeho vlastní otec ani neobtěžoval přivést. V lidských očích to byl takový prost'áček. Možná se jeho otec za něj dokonce trochu styděl. Ale Bůh v něm viděl krále.

Ten příběh mimo jiné říká, že věci, které my lidé opomíjíme nebo kterých si nevážíme, tak Bůh si jich naopak cení vysoko. Bůh si váží věcí i lidí, které my pokládáme za obyčejné a nedůležité. Třeba jako v tomto případě, kdy právě toho nejvíce přehlíženého a nedoceneného si Pán Bůh povolá za krále.

Myslím, že právě v době, jako je ta dnešní, si můžeme uvědomit, jak vzácné a cenné jsou věci, které jsme doposud pokládali za běžné, obyčejné a vlastně samozřejmé. Třeba teplo. Nebo možnost vařit na plynu. Přitom blízko nás jsou lidé, kteří přišli o domov a kteří si ohřívají jídlo venku na ohýnku. A to nemluvím o těch, kteří přišli o své blízké.

Napadá mě v této souvislosti zkušenost, kterou jsem učinil, když jsem se kdysi léčil v lázních. Ve velké jídelně, kde nás bylo asi 160 strážníků, jsme měli denně na výběr ze sedmi druhů jídel. Přesto paní, která seděla se mnou u stolu, pořád něco odkrojovala, vyhazovala nebo kritizovala, prostě nic jí nebylo po chuti. "Ten čaj je málo sladký, brambory jsou málo slané, a zas nám po obědě přinesli jenom ovoce a žádný zákusek!" V duchu jsem si říkal: "Hlad na tebe, ženská!" Nad ničím nedovedla projevit ani kousíček vděčnosti. Z ničeho se nedovedla radovat. Ničeho si nedovedla vážit. Mimochodem – tak nějak to dopadá, když se lidé přestanou před jídlem modlit a za Boží dary neděkují.

Myslím, že právě v dnešní době je důležité radovat se z maličkostí a z toho, co dobrého ještě máme. Díkůčinění není demonstrace nespokojenosti, ale naopak vyjádření vděčnosti, že nám stále něco dobrého zbývá, byť třeba jen ten holý život.

Díkůčinění však neznamena jen děkovat Bohu za svůj vlastní život. Můžeme děkovat i za život lidí kolem nás. Za lidi, s nimiž se denně potkáváme na ulici, v autobusu, v práci, v supermarketu, za lidi, s nimiž trvale žijeme, i za lidi, kteří se našim životem jen mihnou. Pán Bůh nás obdarovává setkáním s nejrůznějšími lidmi, a to je také Boží dar, který může znamenat obohacení našeho života. Děkovat lze i za ty nejposlednější a opomíjené kolem nás, kterých si třeba druzí nevšímají nebo si jich neváží.

Na druhou stranu se jistě v životě potkáváme i s lidmi zlými, kteří nám nebo druhým všelijak ubližují, a které bychom raději nepotkali. Jsou lidé, za něž je těžké, ne-li přímo nemožné děkovat. Nedovedeme-li za ně děkovat, pak můžeme alespoň za ně prosit a přimlouvav se za ně u Pána Boha. Možná jsou zlí právě proto, že se za ně nikdo nemodlí. Možná jsou zlí, protože v životě nepoznali, zda je vůbec někdo za ně vděčný. Proto nezapomínejme dávat lidem okolo najevo svoji vděčnost, a zvláště dětem, dokud je čas. Jinak se může stát, že zahořknou, že z nich nevyroste nic dobrého, že už pak skutečně bude těžké za ně Bohu děkovat. Pochválit člověka, vyjádřit svou radost z něho není v rozporu s vírou. Bůh tím není na své chvále zkrácen a ošizen, právě naopak. Chválíme-li bližního, chválíme tím i jeho Stvořitele.

A tak, bratři a sestry, nebuďme jako ta mlsná žena, která nade vším ohrnovala nos, protože měla zrovna chuť na něco jiného, a která pohrdala ovocem, protože nedostala zákusek. Nepohrdejme lidmi, kteří nám zrovna nejsou po chuti. Bůh si vybírá zrovna právě takového Davida, kterého se Jišaj ani neobtěžoval k Samuelovi přivést. V lidských očích neměl David skoro žádné přednosti. Ale Bůh v něm viděl krále. Zkusme v lidech vidět a ctít krále a královny. Ježíš říká: „Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.“ Jinak budeme prožívat trvalou nespokojenost ve vztazích a nikdy nebudeme šťastní. Jsme skutečně vděční za všechny ty obyčejné lidi, které v životě potkáváme? Anebo jako ta rozmazlená žena vykrajujeme a dáváme stranou všechno, co nám není po chuti? Pak můžeme snadno zůstat hladoví a nespokojení. A takových je dneska spousta. K jejich vlastní škodě.

Modlitba: *Pane náš, děkujeme ti, že tu nejsme sami, ale že máme kolem sebe bratry a sestry, kteří jsou sice různí a všelijak chybující, ale přesto nám je dáváš, abychom spolu s nimi tvořili obecnství tvého lidu, abychom tvořili jednu velkou rodinu Božích dětí. Ty miluješ všechny stejně bez rozdílu. Prosíme, nauč nás to také. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Bože náš, skláníme se před tebou a věříme, že naše prosby slyšíš. Více než kdy jindy se dnes modlíme za mír. Není to pro nás bezobsažná fráze. Protože válka na Ukrajině je reálná a umírají v ní lidé. A není to válka jediná. Ano, našimi válkami trpí naši bližní i my sami. Vedeme války na mnoha úrovních a nevíme, jak je zastavit. Proto se modlíme nejen za sebe, ale i za své nepřátele. Pane, ty, který jsi ústy nemluvnat a kojenců vybudoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřítel planoucího pomstu, učiň to opět. Ty, který jsi povolal Davida, aby porazil Goliáše, učiň to opět. Ty, který jsi poslal svého Syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, nedej zahynouti nám ani budoucím. Za to prosíme spojení v jedno Duchem svatým skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.*